

ἜΤΟΣ Β΄.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚῆ

ἈΡΙΘ. 102

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ἘΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 25 Ἰανουαρίου 1881.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός τῆς Γαλλίας κ. Barthélemy Saint-Hilaire πρόσθενέγενεν εἰς τὰς προύτας περιστάσεις διὰ τῶν ἐγκυκλίων τοῦ ὑπηρεσίου σπουδαίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν, ἐπισύραξ ἐφ' ἑκυτοῦ μέρος τοῦ εἰς αὐτὴν παρομαρτόντος γελοίου.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πληθούς τῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσι δημοσιευομένων περὶ τῶν ἑλληνικῶν πρῆγματων ἑμετικῶν ἀρθρῶν, τῶν οὐδόντων γραικυλικῆς ὑποβολῆς καὶ φραγκικῆς παρασημεπείτειας, εὐχαρίστως ἀπαντᾷ τις, ὡς κῆπον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κεκαυμένου ἀττικοῦ οὐρίζοντος κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας, τὸ ἐμβριθές καὶ εἰλικρινές ἐν τοῖς Καίροισι ἀρθρον, ὅπερ ἀνδηροσίευσεν ἡ Ἐφημερίς τῆς παρελθούσης Πέμπτης. Ἐπαινος δ' ὀφείλεται τῇ φίλῃ Ἐφημερίδι διὰ τὴν παρησίαν, μεθ' ἧς ἀνέκαθεν ἐπρῆγματεύθη τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, ἀπαξιώσασθαι νὰ δημοκοπῆ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν πτωχοναυγίων.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐκφράζει καὶ αὐτὸς τὴν βλαβεῖν εὐγνωμοσύνην τοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα διὰ τὴν σωτηρίαν ἐπέμβασιν Του ὑπὲρ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, ἧς ἡ ἀκαθαρσία πρὸ κειροῦ κατέστη ἀπερίγραπτος. Τὸ κκκὸν δὲν εἶναι νέον, χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἀειμνήστων βασιλέων Ὁθωνος καὶ Ἀυαλίως, θεμελιωτῶν καὶ δημιουργῶν τῆς πόλεως ταύτης. Ἐκτοτε αἱ Ἀθηναὶ περιήλθον ταχέως εἰς τὸ εὐώδες ἐκεῖνο σημεῖον, εἰς ὃ εἶχε φθάσει ἐπὶ Στραβῶνος ἡ ἐλευθέρα Κέρκυρα. Ἀλλὰ τὸ κκκὸν ἐκορυφώθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, διότι αἱ ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ ἀπὸ τῶν πρωθυπουργῶν μέχρι τῶν κλητῆρων

κατχγινόμεναι νὰ πρῆσκειούσωσι τὴν ἐκπαλίτευσιν τῶν δύο κόσμων καὶ τὴν ἐξελλήνισιν τῶν κατακτητικῶν δικαιώματι ἀνηκουσῶν ἡμῖν χωρῶν τοῦ κράτους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, δὲν ἠδύναντο νὰ προσέχωσιν εἰς τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀμελέτητα, ἐτέρωθεν δὲ ἡ μύτη τῶν ἐκ μακρῆς ἕξεως οὐδεμίαν ἠσθάνετο ἐξ αὐτῶν ἐνόχλησιν. Ἡ παρέμβασίς τοῦ Βασιλέως σώζει εὐτυχῶς τὴν πόλιν. Εὐχόμεθα δ' ἐγκαρδίως τὴν ἐπανάληψιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς φιλανθρωπικοῦ παρεμβάσεως τῶν ἡμετέρων Βασιλέων.

Τὸ ἀνακοινωθὲν τῇ Βουλῇ Β. διάταγμα, δι' οὗ τηροῦνται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ ἐπιστρατεύσις, οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου λόγῳ τῆς ἡλικίης ἢ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταχθίνοντες εἰς τὴν ἐθνοφυράν, ἀνακρεῖ οὕτω διαρρήδην τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος νόμον. Εἶναι δὲ καὶ σκληρόν, διότι παρεκτείνει τὰ βάρη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ πολιτῶν ἤδη ὑπηρετήσαντων, ἐνῶ ἀπαλλάσσει ταύτης πολίτας ἄλλους, μηδὲ ὅπως ὑπηρετήσαντας μέχρι τοῦδε, οὐς δύναται νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰς σημαίας κατὰ σειράς ἡλικίης. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ sui generis νομολογία αὕτη εἶναι ἐκ τῶν ἀνκριθμῆτων τοιοῦτου εἴδους, ὅστις ἔλαβον καὶ καθ' ἑκάστην λαμβάνουσι χώραν εἰς τὴν κλασικὴν ταύτην γῆν τῶν ἐλευθέρων πόθων, διὰ τοῦτο οὔτε εἰς τὸν νοῦν τινός τῶν ὑπουργῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐπῆλθέ τις ἐνστάσις ἢ ἀμφισβολία περὶ τοῦ ὀρθοῦ τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος. Πλὴν τί δύναται νὰ σκανδαλίσῃ τοῦ λοιποῦ τοὺς ἐγγράψαντας ὡς στρατιώτας τὰ θηλάζοντα βρέφη καὶ τοὺς ὑπερεξηκονταετείς; Ἐστῶσαν δὲ βέβαιοι οἱ συνταγματικοὶ Ἕλληνές μας, ὅτι ἀπὸ διατάγματος εἰς διάταγμα καὶ ἀπὸ νόμου εἰς νόμον θὰ ἰδῶσι ταχέως τὴν πλήρη δήμευσιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας τῶν καὶ θὰ ἐξυπνήσωσι μίαν πρῶτην δουλοπάροικον.

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἑλλη-
νικῶν τῆς ἐν ἰσχύι πολιτικῆς ἐλευθεριῶν!

Ξένος, καλῶς τὸν τόπον γινώσκων, ἐρωτηθεὶς παρὰ τι-
νος συμπολίτου τοῦ περιγηγοῦ περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐκ
Πειριχίδος ἐνθουσιώδους ἐπὶ τοῦ λαοῦ δεξιώσεως τοῦ ἡγου-
μένου, ὠνόμασεν αὐτὴν ἀνευλαβῶς: une question de finances.

Θεοδώρου πρὸς Ἀλέξανδρον
περὶ ἡγουμενίας ἀντιπαραίνεσις.

Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Ἀλέξανδρε, πολὺ ἀληθῶς διεστῶσας
εὐρήσομεν τὰς περὶ τῶν κοινῶν ἡμετέρων γνώμας· ἀλλ'
ἐπεὶ περὶ τῶν ἄλλων ἄλλοτ' ἔγνωσ' περικινέσαι μοι περὶ
τοῦ πῶς δεῖ τὸν ἀξιοῦντα πολιτικὴν ἡγουμενίαν πολιτεύε-
σθαι, ἐπίτρεψον καί μοι, καὶ τοι νεωτέρω, τὰς δε τὰς ὑπο-
θήκας ποιήσασθαι. Πεισθεῖσθ' ἂν ἐλπίζω ἐκ τούτων ἐτέρων
ὁδῶν τραπέσθαι, τῆς ἐφ' ἧς βραδίως ἀτέρμονος καὶ ὀλε-
θρίας τῆ πατρίδι ἀποδεικνυμένης.

Καὶ πρῶτον μὲν γίνωσκε, ὅτι τοὺς ἄρχοντας δεόν ὑπό-
δειγμα ἐκ τούτων ἀρετῆς καὶ χρηστότητος καὶ ἀληθείας καὶ
δικαιοσύνης τοῖς ἀρχομένοις παρέχειν·

Φιλεῖ γὰρ τὸ ἀρχόμενον τοῖς ἀρχουσι εἶπεσθαι,
ὧς φησιν ὁ ποιητῆς.

Ἄπεχε οὖν τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα
ὑπισχεῖσθαι καὶ μηδὲν πράττειν καὶ διὰ τοῦ ἀεὶ ἀεὶ ἀεὶ
ἄριον ἢ ἀκῆριον ὀφόμεσθαι ἐς αἰεὶ ἀνθρώπων τὴν ἐκ ἐλε-
σιν τῶν ὑπεσχημένων, μηδὲ ἀδικεῖ τὴν πολιτείαν τοῖς οἰ-
κείοις λυμάνεσθαι τὰ δημόσια ἐπιτρέπων καὶ τοῖς ἀπαι-
δεύτοις καὶ φαύλοις τὰ ὑπουργήματα καταθέμων.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοῖς συγγενέσι καὶ τῷ θλακμηπόλῳ
Βασίλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις οἰκέταις συγκυβερνεῖν καὶ ταῖς ἐπιθυ-
μίαις τούτων ὑπέκειν καὶ μηδὲν αὐτοβούλως πράττειν τῶν
δεόντων, τοῖς δὲ θρακυτέροις καὶ ὀχληροτέροις τῶν ἐντυγα-
νόντων ἐνδιδόναι, τοὺς σεμνοὺς καὶ χρηστοὺς παρορῶντα,
ἡγουμένων καὶ πολιτευτῶν καὶ ἐλευθέρων ἀνδρῶν ἀνάξιον.

Δεύτερον δὲ μὴ ἐπιλανθάνου, ὅτι τοῖς ἡγουμένοις οὐκ
ἐπιτέτραπται εἶπεσθαι τοῖς ἄλλοις, μηδὲ πρὸς τοὺς και-
ροὺς ἀρμόζειν τὰ ἐκ τῶν βουλευμάτων καὶ τῶ τοῦ ἱεροφάν-
του Ναστραχιδίου ὁμοιοῦσθαι κλιβάνω, ἀλλὰ τὴν τῶν ἰδίων
βουλευμάτων ἐπιδικᾶν ἐκτέλεσιν, ἐκποδῶν δεξιῶς τὰ ἐπι-
προσθεῖντα κωλύματα ποιουμένοις. Ἄπρεπός δὲ καὶ πο-
λιτευτῶν σπουδαίων ἀνάξιον καὶ τὸ ἐπικρίνειν μὲν τὰς
τῶν ἀντιπάλων ἐπινοίας καὶ πράξεις, τὴν δ' ἀρχὴν ἀνα-
λαβόντα μὴ ἀναρεῖν αὐτάς, ἀλλὰ συνεχίζειν καὶ ἐπι-
τείνειν προφάσει μὲν παντοίας, ἔργω δ' ὅπως ἀρεστός
φανῆς τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δῆμῳ. Ἡγοῦ τὸ αὐλοκοπεῖν οὐχ
ἦσσαν τοῦ δημοκοπεῖν ὀλέθριον, ἀνδράσι δ' ἐλευθέροις καὶ
ἡγουμένοις ἴδιον τὸ μηδὲν κολακεῖν, μετὰ παρηγοίας δὲ
τῶ τε Ἡγεμόνι καὶ τῷ Δῆμῳ τὰ προσήκοντα περὶ τῶν κοι-
νῶν συμβουλεύειν. Μὴ τοῖνυν τ' ἀρέσκοντα τούτοις λέγε,
ἀλλ' ἦν ἀντίθετον τῆς τούτων ἢ διαφορὸν ἔχεις γνώμην,
πειρῶ ὀρθοτέρων καὶ συμφερωτέρων καταδείξει· ἦν μὲν γὰρ

πεισῆς, μεγάλων δεινῶν τὴν πατρίδα ἀπαλλάξεις ἄν, ἦν δὲ
μὴ, πάντες θαυμάσουσί σου τὴν παρηγοίαν καὶ ὀρθοβουλίαν.
Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ ταῖς ἐρημέροις πολιτικαῖς ἐπιτυχίαις ταῖς
μὴ μετὰ δόξης ἀληθοῦς κτωμέναις, μηδ' ἐπιγέλα τῶν ἀν-
τιπάλων ταῖς παρὰ λόγον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκπτώσεσι· κοινὴ
γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. Σκόπει δὲ μᾶλλον,
ὅπως μηδὲν πρῶτης ἀδοξίαν καὶ φόγον σοι φέρον.

Μὴ ἐπὶ ταῖς κακίαις καὶ ἀδυναμίαις τῶν συμπολιτευτῶν
τὴν σὴν ἰσχὴν στήριξε, μηδ' ἐπὶ τοῖς μηχανεύμασι τοῖς
βραχυκρίσι τερτιπίοις καλουμένοις ἀναπαύου, οὐδὲν γὰρ
ἀληθές ὄφελος, οὔτε στυγῆ, οὔτε τῆ πατρίδι οὕτω πολι-
τευόμενος κομιεῖ· καὶ γὰρ καὶ μυριάκις ἂν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
ἀνέλθης, τὴν μὲν δεξιότητα πάντες σου θαυμάσουσι, τὴν
δὲ δόξαν οὐδεὶς ἂν ζηλώσει, τὴν δὲ πόλιν ἐπὶ τῷ τυχεῖν
τοιούτου ἄρχοντος οὐδεὶς ἂν μκαρτίσειεν. Ἡγοῦ δὲ καὶ τὸ
τοὺς ἐκ τῶν ἄλλων φατριῶν αὐτομολοῦντας περὶ πολλοῦ
ποιεῖσθαι καὶ ἐν κρίσει μοίρα ἢ τοὺς ἀρίστους τῶν φί-
λων τιθέναι, ὅπως ταῖς ἐλπίσι ὅ,τι πλείονας τοιούτους
ἐκμαυλίσης, ἀθέμιτον καὶ ἄγνωμον καὶ ἀντιπολιτικόν, οὐ
γὰρ μόνον ἀναιρεῖ τὴν τῶν φατριῶν ἠθικὴν συνοχὴν καὶ
δύναμιν, τὴν πρὸς τοὺς ἡγουμένους πίστιν τῶν ὑπ' αὐτοῖς
τεταγμένων λυμάνομενον, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτευτῶν
δικαφθείρει τὸ ἦθος, οὐ τοῖς ὁμογνώμοσι καὶ τοῖς ἐπ'
ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ διαφέρουσιν, ἀλλὰ τοῖς πλειοδο-
τοῦσι παροτρύνον συντάσσεσθαι. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν φί-
λων τοῖς δυσχεραίνουσιν ἐπὶ τοῖς κακῶς πεπραγμένοις καὶ
ἐλέγχουσι καὶ πυνθανομένοις τὰς αἰτίας μὴ τῷ περιαλήτῳ
«μὴ ἀπόλλυσο» αἰετοτε ἀποκρίνου, ἀλλὰ πειρῶ τὰ γενό-
μενα ἀνορθοῦν καὶ τοῦ ἀδὲς ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ
μὴ ἐπιλαθόμενος σκόπει, ὅπως μὴ τοῖς αὐτοῖς παρηκτώ-
μασι ὑποπίπτων νέων ἐλέγχων καὶ ἐπιτιμήσεων ἀφορμὰς
παρέχης. Ἄσυμπαθῆς δ' ἔστιν ὅτε καὶ γελοῖος φα-
νείης ἐπὶ τῷ ἐπιδειξίᾳ εὐπροσηγορίαν τοῖς πᾶσι ὁμοίως
προσμειδίῳ καὶ προσφερόμενος καὶ τῆ αὐτῇ χρώμενος
γλώσση ἐν ταῖς πρὸς τοὺς φίλους ἐντεύξεσι καὶ τὴν βρα-
κόεντα Καρύστιον Προσκυνητην-Νικολῆ ἐν ἔσθῃ τῷ μυρῶ-
ντι Λευκαδίῳ Ξενοφῶντι τιθέμενος μοίρα. Προσῆκει δὲ τοῖς
ἡγουμένοις μὴ μόνον περὶ τοῦ παρόντος μεριμνᾶν, ἀλλ' ἐκ
τοῦ παρεληλυθότος χρόνου τὰ τοῦ μέλλοντος ῥυθμίζειν,
μηδὲ λόγοις κλοῖς τὴν τῶν ἐνεστώτων παρηκτώτων κακίαν
συγκλύπτειν καὶ τῶν ἐκ τῆς ἰδίας ἀπρονοήσις δεινῶν
τὰς αἰτίας εἰς τοὺς ἀντιπάλους ἢ τοὺς καιροὺς ἀναφέρειν.

Φορτικόν δ' ἡγοῦ καὶ οὐ πολὺ τοῦ γελοίου ἀπέχον καὶ τὸ
ὀσάκις ἂν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνέλθης μηδὲν μὲν βέβαιον καὶ
σφῆρες ἐπαγγέλλεσθαι, ἀλλ' αἰετοτε ἐπαναλαμβάνειν «Γι-
νώσκετε ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς γινώσκωμεν» καὶ «Ἡ ἡμε-
τέρη πολιτικὴ τυγχάνει ἀρχαία». Πειρῶ δὲ μᾶλλον πρά-
ξει μεγάλας καὶ ἐνδοξοὺς γνωστὸς καὶ δικαίως γενέ-
σθαι, οὐδὲν αὐτὸς περὶ σεκυτοῦ λέγων. Καὶ ταῦτα μὲν
περὶ ἡγουμενίας, πολιεῖ Ἀλέξανδρε, ἔχω σοι παρικινέσαι·
ἦν δὲ πεισθῶ, ὅτι οὐκ εἰς μάτην, οὐδ' ἐν ἀγνώφῳ ἀγρῶ τῶν
ἐμῶν μακρῶν μελετῶν ὁ κερπὸς ἐσπάρη, νέκεις σοι ὑποθή-
καις τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν ἐπὶ τὸ βέλτιον ῥυθμίσω.